Dosarul nr. 1ra-878/2015

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIŢIE

DECIZIE

01 iulie 2015 *mun. Chişinău*

Colegiul penal în următoarea componenţă:

Preşedinte Gordilă Nicolae

Judecători Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Razdorojnaia Tatiana în numele inculpatului Bojescu Ivan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Comrat din 19 martie 2015 şi sentinţa Judecătoriei Cantemir din 12 februarie 2013, în cauza penală privindu-l pe

Bojescu Ivan Ivan, *născut la 08 octombrie 1988, originar şi domiciliat mun. Chişinău com. Grătieşti str. Florilor 8*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanţă: 17.05.2012-12.02.2013*
2. *instanţa de apel: 17.04.2013-19.03.2015*
3. *instanţa de recurs: 16.06.2015 - 01.07.2015*

A CONSTATAT:

1. Prin sentinţa Judecătoriei Cantemir din 12 februarie 2013, Bojescu Ivan Ivan, a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul de sentinţe i-a fost adăugat parţial, la pedeapsa aplicată prin noua sentinţă, pedeapsa neexecutată stabilită prin sentinţa Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 05 martie 2010, fiindu-i stabilită pedeapsă definitivă 5 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceiaşi sentinţă a fost condamnat şi Malancuş Maxim Victor, în privinţa căruia hotărârile judecătoreşti nu au fost contestate în ordinea recursului ordinar.

2. Potrivit sentinţei, s-a constatat că, Bojescu I. la data de 01 aprilie 2012, în jurul orei 09.00, de comun acord, prin împărţirea rolurilor şi printr-o înţelegere prealabilă cu Malancuş M. având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Wolkswagen Passat" cu n/î A 678 AX, pe traseul R-34, din direcţia oraşului Cahul spre oraşul Cantemir, au intrat în magazinul alimentar ce aparţine SRL „Vrancos" din s. Roşu r-nul Cahul, unde prin înşelăciune a achitat în mod intenţionat vânzătoarei Ieşanu N., pentru procurarea unor produse cu o bancnotă de 20 euro, destinată ca suvenir. Astfel, a obţinut în mod ilegal şi gratuit 2 pachete de ţigări „Chesterfield" la preţul de 24 lei, un suc la preţul de 24 lei, un pachet de seminţe de floarea soarelui la preţul de 5 lei şi bani în sumă de 227 lei, cauzând victimei o pagubă materială în sumă de 280 lei.

Tot el, la data de 01 aprilie 2012, în jurul orei 09.30, având aceeaşi intenţie unică, prelungind acţiunile sale criminale prin aceiași metodă, de comun acord, prin împărţirea rolurilor şi printr-o înțelegere prealabilă cu Malancuş M., având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Wolkswagen Passat", cu n/î A 678 AX, pe traseul R-34, din direcţia oraşului Cahul spre oraşul Cantemir, a intrat şi în magazinul alimentar ce aparţine ÎI „Arnăut Ivan" din s. Roşu r-nul Cahul, unde prin înşelăciune a achitat în mod intenţionat vânzătoarei Iovu T., pentru procurarea unor produse cu o bancnotă de 20 euro, destinată ca suvenir. Astfel, a obţinut în mod ilegal şi gratuit un pachet de biscuiţi de 500 gr. la preţul de 10 lei, 2 pachete de ţigări „Chesterfield" la preţul de 24 lei, o cutie de cafea „Iacobs" la preţul de 39 lei, un pachet de smântână la preţul de 13 lei, un pachet de lapte la preţul de 8 lei 50 bani, 4 pachete de cafea „Nescafe" la preţul de 16 lei şi bani în sumă de 189 lei 50 bani, cauzându-i victimei o pagubă materială în sumă de 300 lei.

Tot el, la data de 01 aprilie 2012, în jurul orei 10.00, având aceiași intenţie unică, prelungind acţiunile sale criminale, prin aceeași metodă, de comun acord, prin împărţirea rolurilor şi printr-o înţelegere prealabilă cu Malancuş M., având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Wolkswagen Passat" cu n/î A 678 AX, pe traseul R-34, din direcţia oraşului Cahul spre oraşul Cantemir, au intrat şi în magazinul alimentar ce aparţine SRL „Cesigot" din s. Goteşti, r-nul Cantemir, unde prin înşelăciune a achitat în mod intenţionat vânzătoarei Ceban E., pentru procurarea unor produse cu o bancnotă de 20 euro, destinată ca suvenir. Astfel, a obţinut în mod ilegal şi gratuit o tortă la preţul de 75 lei şi bani în sumă de 225 lei, cauzând victimei o pagubă materială în sumă de 300 lei.

Tot el, la data de 01 aprilie 2012, în jurul orei 11.00, având aceeaşi intenţie unică, prelungind acţiunile sale criminale, prin aceeaşi metodă, de comun acord, prin împărţirea rolurilor şi printr-o înţelegere prealabilă cu Malancuş M., având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, deplasându-se cu automobilul de model „Wolkswagen Passat" cu n/î A 678 AX, pe traseul R-34, din direcţia oraşului Cahul spre oraşul Cantemir, au intrat şi în magazinul alimentar ce aparţine ÎI „Tamara Moldovanu" din s. Goteşti r-nul Cantemir, unde prin înşelăciune a achitat în mod intenţionat vânzătorului Moldovanu V., pentru procurarea unor produse cu o bancnotă de 20 euro, destinată ca suvenir. Astfel, a obţinut în mod ilegal şi gratuit 2 pachete de ţigări „Parlament" la preţul de 64 lei şi bani în sumă de 236 lei, prin ce a cauzat victimei o pagubă materială în sumă de 300 lei.

Astfel, prin acţiunile lor intenţionate, unice şi cu un singur scop, au dobândit ilicit bunuri materiale şi bani în valoare de 1.180 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, fapta inculpatului Bojescu I. a fost calificată *de drept* în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal şi anume – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere, săvârşită de două persoane.*

3. Sentinţa a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, prin a solicitat casarea parţială a acesteia, rejudecarea cauzei şi pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit, prin care Bojescu I. să fie

condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. b),c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere materială pe un termen de 3 ani. Conform art. 85 Cod penal prin cumul parţial, a-i adăuga acestuia pedeapsa neexecutată şi stabilită prin sentinţa Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău, stabilindu-i definitiv pedeapsă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere materială pe un termen de 3 ani. La fel, a-l condamna şi pe Malancuş M. în baza art. 190 alin. (2) lit. b),c) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de răspundere materială pe un termen de 3 ani. Precum şi casarea încheierii judecătoreşti din 22.01.2013 cu privire la respingerea demersului acuzării de anexare la materialele cauzei penale a actelor procesuale privind ridicarea obiectelor de la martorul Ghenciu Oleg şi recunoaşterea ca corpuri delicte.

În motivarea apelului a invocat că:

- la judecarea cauzei instanţa de judecată, la faza de cercetare judecătorească neîntemeiat a respins demersul acuzatorului privind anexarea ordonanţei şi procesului verbal de ridicare de obiecte din 21.01.2013, cu încălcarea prevederilor art. 375 Cod de procedură penală, deoarece sursa obţinerii probelor materiale are direct legătură cu circumstanţele cauzei şi care urmau a fi apreciate de instanţă în cumul cu celelalte probe;

- instanţa de judecată a considerat nule probele acumulate prin procesele-verbale de recunoaştere a persoanei după fotografie, însă legalitatea mijloacelor de probă în cauză nu a fost contestată de părţi şi necesită a fi apreciate legal în cumul cu alte probe acumulate;

- instanţa de judecată neîntemeiat a considerat că nu s-a confirmat semnul calificativ „cu cauzarea de daune în proporţii considerabile”, deoarece inculpaţilor li s-a incriminat săvârșirea unei infracţiuni prelungite, reieşind din aprecierile directe ale părţilor vătămate,în baza art. 126 Cod penal;

- instanţa de judecată la stabilirea pedepsei nu a ţinut cont de prevederile art. 65 Cod penal, ignorând scopul pedepsei penale de privare de dreptul de a exercita o anumită activitate de care s-a folosit inculpatul la comiterea infracţiunii.

3.2 Inculpatul Bojescu I., prin care a solicitat casarea parţială a acesteia, cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care acţiunile sale să fie calificate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, invocând că a săvârşit acţiunile criminale cu privire la dobândirea bunurilor prin înşelăciune fără a avea înţelegere cu Malancuş M. Mai mult ca atât, ultimul nu dispunea de valută în euro şi nu a întreprins careva acţiuni în vederea procurării produselor alimentare. Mai menţionează că doar el este vinovat de comiterea escrocheriei şi regretă de cele întâmplate, iar instanţa de judecată incorect a încadrat acţiunile sale în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

3.3 Inculpatul Malancuş M., prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunţarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat, deoarece nu a cunoscut despre acţiunile lui Bojescu I. şi nu a propus părţilor vătămate bancnote în euro, şi nu a încercat să înşele sau să sustragă atenţia cuiva, pentru ca Bojescu I. să-şi realizeze acţiunile imputate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Comrat din 19 martie 2015, au fost respinse apelurile declarate de către inculpaţi şi admis parţial apelul declarat de procuror, fiind casată sentinţa în partea pedepsei, cu pronunţarea unei noi hotărâri în această parte prin care lui Bojescu I. i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal – 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a ocupa funcţii cu responsabilitate materială pe un termen de 3 ani. Conform art. 85 Cod penal prin cumul parţial cu pedeapsa stabilită prin sentinţa Judecătoriei Ciocana mun. Chişinău din 05 martie 2010, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă – 5 ani 1 lună închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de responsabilitate materială pe un termen de 3 ani.

Lui Mancuş M. i-a fost stabilită pedeapsă în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal – amendă în mărime de 700 unităţi convenţionale, echivalentul a 14.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de responsabilitate materială pe un termen de 3 ani.

În baza art. 88 alin. (5) Cod penal, i-a fost atenuată pedeapsa stabilită lui Mancuş M. fiindu-i redusă amenda aplicată, astfel fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, echivalentul a 10.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de responsabilitate materială pe un termen de 3 ani.

În rest sentinţa a fost menţinută.

5. În motivarea soluţiei adoptate, instanţa de apel a conchis că prima instanţă a adoptat o hotărâre legală şi întemeiată, fiind corect stabilite circumstanţele de fapt şi de drept prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, iar vina inculpaţilor se dovedeşte prin declaraţiile acestora, a părţilor vătămate Moldovanu V., Ieşanu N., Ceban E., precum şi materialele cauzei: raportul din 01 aprilie 2012 (f.d. 5, v. 1); plângerea părţii vătămate Moldovanu V. din 01 aprilie 2012 (f.d. 6, v. 1); recipisa părţii vătămate Moldovan V. din 01.04.2012 (f.d. 11, v. 1); procesul-verbal de percheziţie din 01 aprilie 2012 (f.d. 29-30, v. 1); cererea părţii vătămate Iovu T. din 01 aprilie 2012 (f.d. 35, v. 1); procesul-verbal de ridicare a bancnotei cu nominalul de 20 euro destinată ca suvenir şi fototabelul (f.d. 40-42, v. 1); procesul-verbal de recunoaştere a persoanei după fotografii din 01 aprilie 2012 (f.d. 43-44, v. 1); procesul verbal de ridicare din 02 aprilie 2012 (f.d. 59-61 v. 1); plângerea părţii vătămate Ieşanu N. (f.d. 64 v. 1); procesul verbal de ridicare din 02 aprilie 2012 (f.d. 68-70 v. 1); procesul verbal de recunoaştere a persoanei după fotografie (f.d. 71-72 v. 1); recipisă din 02 aprilie 2012; procesul verbal de recunoaştere după fotografie (f.d. 87-88 v. 1); procesul verbal de verificare a declaraţiilor la locul infracţiunii din 03 aprilie 2012 (f.d. 89-91 v. 1); procesul verbal de recunoaştere a persoanei după fotografie (f.d. 95-96 v. 1); recipisă din 03 aprilie 2012 (f.d. 99v. 1); procesul verbal de recunoaştere a persoanei după fotografie (f.d. 102-103 v. 1); schiţa traseului care a fost parcurs de făptuitori (f.d. 166 v. 1); informaţia referitor la distanţa dintre or. Cahul şi s. Goteşti (f.d. 214 v. 1).

Instanţa de apel a menţionat că inculpatul Bojescu I. şi în cadrul cercetării judecătoreşti în instanţa de apel nu a negat faptul comiterii infracţiunii imputate, fiind confirmată vina acestuia şi prin probele supra menţionate.

În opinia instanţei de apel, inculpaţii au acţionat coordonat, inculpatul Bojescu I., urmărind intenţia de a achita produsele procurate cu bancnote false, iar Malancuş M., realizând acţiuni de sustragere a atenţiei părţilor vătămate, deci ultimul era prezent în incinta magazinului, participa şi vedea acţiunile care aveau loc, de unde rezultă că a fost complice la săvârşirea acestei infracţiuni şi a avut un rol activ în cadrul comiterii acesteia.

Referitor la apelul declarat de procuror, instanţa de apel a considerat nefondată solicitarea acestuia referitor la includerea indicelui calificativ prevăzut la lit. c) alin. (2) art. 190 Cod penal – cu cauzarea de daune în proporţii considerabile, deoarece just a fost conchis de către prima instanţă că inculpaţii nu au cauzat daune considerabile părţilor vătămate, fapt confirmat de către acestea în cadrul audierii în instanţa de apel şi care concordă prevederilor art. 126 Cod penal.

Totodată, instanţa de apel a reţinut că sancţiunea infracţiunii imputate inculpaţilor, prevede inclusiv şi aplicarea pedepsei complimentare – privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani şi care urmează a fi aplicată şi în privinţa inculpaţilor, deoarece este obligatorie ca prevăzută de sancţiunea art. 190 alin. (2) Cod penal, indiferent de alternativele pedepselor principale.

6. Hotărârile judecătoreşti adoptate în prezenta cauză sânt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Razdorojnaia Tatiana în numele inculpatului Bojescu I., prin care solicită casarea acestora, cu pronunţarea unei hotărâri prin care să fie încetată urmărirea penală în privinţa lui Bojescu I., cu atragerea lui la răspundere contravenţională conform art. 105 Cod contravenţional şi eliberarea de la pedeapsă contravenţională din cauza expirării termenului de prescripţie

În motivarea recursului invocă că:

- în prezenta speţă fiecare episod constituie prejudiciu în sumă de până la 500 lei, iar potrivit art. 18 al Codului contravenţional se consideră de mici proporţii valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală sau valoarea pagubei pricinuite, care la momentul contravenţiei nu depăşeşte 25 unităţi convenţionale;

- inculpatului Bojescu I. îi sânt imputate 4 episoade de escrocherie şi anume în privinţa părţilor vătămate - Ieşanu N. cauzându-i prejudiciu de 280 lei, lui Iovu T. - 300 lei, lui Ceban E. – 300 lei şi lui Moldovanu V. – 300 lei. Astfel, acţiunile acestuia urmează a fi încadrate în baza art. 105 Cod contravenţional – sustragerea în proporţii mici din avutul proprietarului prin furt, însuşire, delapidare, abuz de serviciu sau escrocherie şi urmează a-i fi considerate ca pluralitate de contravenţii, aplicându-i sancţiune prin prisma art. 44 Cod contravenţional;

- totodată, conform art. 30 Cod contravenţional, inculpatul Bojescu I., urmează a fi eliberat şi de pedeapsa contravenţională, deoarece a expirat termenul prescripţiei aplicării acesteia, de 3 luni de la data săvârşirii.

În drept, recurentul îşi întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 9) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^1) Cod de procedură penală, procurorul a depus referinţă privind opinia sa asupra recursului declarat,

solicitând de a respinge prezentul recurs ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conţin argumentele ilegalităţii deciziei instanţei de apel, precum şi în ce constă problema de drept de importanţă generală abordată în cauza dată – cerinţe stipulate în art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanţa de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanţei de apel, fără citarea părţilor, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Autorul îşi întemeiază recursul său în baza pct. 9) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanţei de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanţele de fond şi de apel în cazul în care *inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală.*

La capitolul incidenţei temeiului invocat de recurent şi prevăzut de pct. 9) alin. (1) art. 427 Codul de procedură penală, Colegiul penal relevă că, condiţia esenţială pentru tragerea persoanei la răspundere penală constă în aceea că fapta imputată să fie prevăzută de legea penală ca infracţiune. Totodată, acest motiv de casare poate fi aplicat şi în cazul când la momentul săvârşirii fapta a fost prevăzută de lege ca infracţiune, însă la momentul examinării în recurs a încetat a mai fi considerată ca infracţiune, fiind exclusă din codul penal, fiindcă nu se poate dispune condamnarea pentru o faptă neîncriminată de lege şi nu poate exista pedeapsă fără infracţiune.

În viziunea Colegiului penal, în prezenta speţă temeiul invocat de către recurent nu este incident ca motiv de casare a hotărârilor judecătoreşti atacate, deoarece fapta imputată inculpatului este prevăzută de legea penală ca infracţiune şi anume conform art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune şi abuz de încredere, săvârşită de două persoane.* De asemenea, instanţa de recurs menţionează că fapta săvârșită de către inculpat nu a fost dezincriminată, neîncetând a mai fi infracţiune şi nu a fost exclusă din Codul penal. Prin urmare, instanţa de recurs constată că inculpatul Bojescu I. a fost condamnat pentru o faptă care este prevăzută de legea penală a Republicii Moldova.

Totodată, din textul recursului declarat, Colegiul atestă că, de fapt autorul consideră că acţiunile inculpatului Bojescu I., urmează a fi încadrate în baza art. 105 Cod contravenţional, săvârşind o pluralitate de contravenţii a căror prejudicii cauzate părţilor vătămate nu depăşesc 25 de unităţi convenţionale. Din care considerente, Colegiul penal întrevede semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că *faptei săvârşite i s-a dat o încadrare juridică greşită*. La prezenţa acestui temei de casare întrevăzut, instanţa de recurs remarcă că, e necesar de a ţine cont de fapta săvârșită şi cum aceasta a fost stabilită de către prima instanţă şi cea de apel, şi dacă această faptă a fost încadrată în norma

penală corect, iar dacă fapta s-a încadrat într-o altă normă penală, rezultă că acesteia i s-a dat o încadrare juridică greşită.

Prin urmare, instanţa de recurs este în drept să intervină în soluţia instanţei de apel, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ţine seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Aşadar, având în vedere argumentele recursului şi pretinsa eroare de drept semnalată de recurent, Colegiul, verificând materialele dosarului constată că, la judecarea apelului, această inbstanţă a examinat cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv, adoptând o soluţie corectă de calificare a acţiunilor inculpaţilor, în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, care este argumentată şi corespunzătoare cumulului de probe administrat. Probele prezentate, au fost nemijlocit verificate suplimentar în şedinţele de judecată în condiţiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală şi just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, utilităţii, concludenţei, veridicităţii şi coroborării reciproce, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul, Bojescu I., a săvârșit infracţiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Reieşind din lucrările dosarului, instanţa de recurs atestă că organul de urmărire penală, sesizând instanţa de judecată prin rechizitoriu, în care inculpaţilor, inclusiv lui Bojescu I., le-a fost încriminat săvârșirea cu intenţie unică şi cu un singur scop o infracţiune prelungită de escrocherie prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Iar prin hotărârea primei instanţe, menţinută şi de instanţa de apel, just s-a constatat că inculpaţii prin acţiunile lor intenţionate, unice şi cu un singur scop, au dobândit ilicit, bunuri materiale şi bani în valoare de 1180 lei, de la părţile vătămate Ieşanu N., Iovu T., Ceban E. şi Moldovanu V.

Conform art. 30 Cod penal *se consideră infracţiune prelungită fapta săvârșită cu intenţie unică, caracterizată prin două sau mai multe acţiuni infracţionale identice, comise cu un singur scop, alcătuind în ansamblu o infracţiune. Infracţiunea prelungită se consumă din momentul săvârșirii ultimei acţiuni*.

Colegiul penal menţionează că, infracţiunea este prelungită în cazul în care persoana săvârşeşte, la diferite intervale de timp, dar în realizarea unei rezoluţii unice, acţiuni sau inacţiuni care prezintă, fiecare în parte, conţinutul aceleiaşi infracţiuni. O trăsătură distinctă a infracţiunii prelungite constă în faptul că acţiunile distincte din care se compune infracţiunea consumată sânt considerate numai etape, faze ale infracţiunii finale. Prin urmare, *infracţiunea prelungită* presupune următoarele condiţii:

a) săvârşirea mai multor acţiuni sau inacţiuni, la diferite intervale de timp, care prezintă, fiecare în parte, componenţa aceleiaşi infracţiuni;

b) acţiunile sau inacţiunile să fie săvârşite în realizarea aceleiaşi rezoluţii infracţionale;

c) acţiunile să fie săvârşite de aceeaşi persoană.

La prima condiţie, potrivit doctrinei acţiunile reluate pot avea atât calitatea de infracţiune, cât şi de faptă prevăzută de legea penală, care poate să nu releve gradul de pericol social al unei infracţiuni.

Colegiul notează că, la cea dea doua condiţie, intenţia unică a făptuitorului trebuie să cuprindă sub aspect intelectiv previziunea desfăşurării eşalonate, în rate, a întregii activităţi infracţionale, iar sub aspect volitiv - dorinţa comiterii în mod repetat a acţiunilor ce vor alcătui prin cumul o infracţiune. Iar determinarea unităţii rezoluţiei infracţionale, ca proces psihic, presupune prezenţa unei hotărâri unice strict determinate, comiterea acţiunilor prin metode şi procedee de acelaşi fel, neintervenirea unor obstacole neprevăzute, care ar fi determinat luarea unei noi decizii infracţionale etc., care ar putea indica asupra mai multor activităţi infracţionale distincte.

Cea de-a treia condiţie presupune - pe lângă unitatea de rezoluţie infracţională - şi unitatea de subiect, adică săvârşirea infracţiunii de una şi aceeaşi persoană sau de mai mulţi participanţi.

Consumarea infracţiunii prelungite are loc în ultimul moment al epuizării ultimei acţiuni sau inacţiuni infracţionale. Activitatea infracţională prelungită în timp ia sfârşit fie în momentul renunţării de bună voie a făptuitorului la săvârşirea infracţiunii, fie în momentul intervenţiei altor factori, cum ar fi descoperirea faptei de către organele competente, alte persoane etc.

Reieşind din lucrările dosarului se atestă că inculpaţii, pe parcursul traseului R-34, începând cu magazinul din s. Roşu r-nul Cantemir, au oprit la mai multe magazine amplasate de-a lungul traseului, sub pretextul de a procura produse, achitându-se cu bancnote false de euro. Iar din declaraţiile inculpatului Bojescu I., se reţine că acesta a recunoscut săvârșirea faptelor imputate, menţionând că iniţial a făcut o glumă în primul magazin, însă văzând că i-a reuşit farsa, din motiv de lăcomie, având nevoie de bani, a întrat şi în celelalte magazine. Astfel, instanţa de recurs consideră juste concluziile instanţelor de judecată ierarhic inferioare prin care au apreciat acţiunile inculpatului Bojescu I. ca unice şi săvârşite cu un singur scop de a dobândi bunuri materiale şi bani. La fel, Colegiul reţine din declaraţiile părţii vătămate Moldovanu V. şi martorului Tonu A. şi acel fapt că, inculpaţii continuându-şi acţiunile sale criminale cu scopul de a dobândi mai multe bunuri şi bani au intrat în barul „Hanul lui Tudor" din s. Ţiganca r-nul Cantemir, dorind să mănânce i-au propus chelneriţei să le schimbe euro, la ce ea a refuzat şi în acel moment în bar a intrat şi partea vătămată Moldovanu V., care le-a spus inculpaţilor de ce ei schimbă bani falşi, ulterior la faţa locului venind şi colaboratorii poliţiei. Astfel, instanţa de recurs conchide că inculpaţii îşi prelungeau acţiunile sale criminale, însă au fost descoperiţi şi reţinuţi de către una din părţile vătămate şi colaboratorii de poliţie.

Ţinând cont de cumulul împrejurărilor constatate în baza probelor administrate în prezenta cauză penală, precum şi de considerentele teoretice, instanţa de recurs apreciază ca neîntemeiate argumentele recurentului, precum că inculpatul Bojescu I. a săvârșit o pluralitate de contravenţii prevăzute de art. 105 Cod contravenţional, cauzând părţilor vătămate prejudicii ce nu depăşesc 25 unităţi convenţionale, deoarece de fapt în prezenta speţă inculpatul Bojescu I., a comis împreună cu Malancuş M. o infracţiune unică prelungită, având un singur scop de a dobândi cât mai multe bunuri şi bani prin escrocherie, însă acţiunile lor au fost curmate de către una din părţile vătămate şi organele de poliţie, în timp ce aceştia îşi prelungeau

acţiunile sale infracţionale, încercând să se achite cu bancnote false la o altă unitate comercială.

Colegiul penal nu poate fi de acord cu alegaţiile recurentului că inculpatului Bojescu I., i-au fost imputate 4 episoade de escrocherie unde a cauzat prejudicii, fiindcă de fapt acestea au fost etape sau faze ale unei singure infracţiuni prelungite şi nu se ştie câte astfel de etape ar mai fi fost, dacă nu erau descoperiţi de către una din părţile vătămate şi poliţie. Subsidiar la aceste considerente, reieşind din declaraţiile părţii vătămate Moldovanu V., instanţa de recurs menţionează că, inculpatul Bojescu I. deţinea la el mai multe bancnote false a câte 20 euro, pe care până la momentul reţinerii sale de către colaboratorii poliţiei le-a nimicit prin mestecarea lor, ceea ce denotă suplimentar că ultimul îşi dădea seama de acţiunile sale criminale şi care avea intenţia de a mai comite acţiuni de escrocherie prin aceiaşi metodă.

Argumentele invocate de apărător în prezentul recurs precum că, acţiunile inculpatului Bojescu I. urmează a fi calificate în baza art. 105 Cod contravenţional şi ca o pluralitate de contravenţii, Colegiul menţionează că, au fost invocate abia la etapa recursului ordinar, fără a fi puse în discuţie în faţa primei instanţe sau la etapa judecării cauzei în ordine de apel, unde partea apărării a susţinut că este de acord ca acţiunile inculpatului Bojescu I. să fie încadrate în baza art. 190 alin. (1) Cod penal. Prin urmare criticile invocate sânt inadmisibile şi contravine prevederilor art. 427 alin. (2) Cod penal, unde este stipulat că *temeiurile menţionate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanţa de apel.*

Având ca reper cele expuse, Colegiul penal statuează că, în cauza dată nu au fost admise erorile de drept la care face referire recurentul şi nu sânt temeiuri de a interveni în sensul casării soluţiilor adoptate de către prima instanţă şi cea de apel, fiindcă instanţele de judecată just au calificat acţiunile inculpaţilor. Astfel, se concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în prezenta cauză, deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Razdorojnaia Tatiana în numele inculpatului Bojescu Ivan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curţii de Apel Comrat din 19 martie 2015 şi sentinţei Judecătoriei Cantemir din 12 februarie 2013, în cauza penală privindu-l pe **Bojescu Ivan Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunţată integral la data de 10 iulie 2015.

Preşedinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie